

Zeynep Alpaslan

öykü

BİLGİ YAYINEVİ

Bal Kabağı Olayı

Dalından kopan küçük çınar yaprağı bir süre rüzgârda savrulduktan sonra panda Muffin'in ayaklarının dibine düşüverdi. Muffin durdu ve eğilip kuru yaprağı yerden aldı. Yaprak ellerinin arasında bir anda un kurabiyesi gibi dağılıverdi. Muffin kendi kendine gülümsedi ve avucunu açıp yaprak kırıntılarını havaya üfledi. Sonra da Kafe Ayışığı'na doğru ılık çala çala yürümeye devam etti.

Taptaze bir sabah, sonbahar kapıdaydı ve güneş Karabiber Kasabası'nın üzerinde sulu bir limon gibi asılıydı. Çok yakında günler kısaltmaya, geceler uzamaya başlayacak ve hava erkenden kararacaktı. Muffin bundan şikâyetçi değildi, sonbaharı çok severdi. Sonbahar demek tatlı bir hüznün, romantizm ve yağmur altında sarı yağmurluklarla dans etmek demekti.

"Bal kabağı!" diye haykırdı bizon Doli, bizim Muffin Kafe Ayışığı'nın kapısından içeriye adımını atar atmaz.

“Sonbahar demek bal kabağı demek! Yine geç kaldın, Muffin! Birazdan müşteriler sabah kahvelerini içmek üzere içeriye doluşurlar. Nerelerdeydin?”

Muffin şaşkın şaşkın saatine baktı. Doli haklıydı. Saat dokuzu bir geçiyordu, yani o küçük kuru yaprakla oyalanırken tam bir dakika geç kalmıştı. Muffin suçluluk duygusuyla kendini yere attı ve tepinmeye başladı.

“Özür dilerim, Doli! Ben çok kötü ve beceriksiz bir garsonum! Aşırı derecede sorumsuzum! Tam bir dakika geç kalmış olmam affedilemez bir şey! En iyisi istifa edeyim de benden kurtulun! Ah, kaderimde bu da varmış demek!” diye ağladı durdu.

“Tamam, tamam!” dedi bizon Doli, aşçı önlüğünü üzerine geçirip aşçı şapkasını da başına takarak. “Yerlerde tepinmeyi bırak artık! Sana ne dediğimi duymadın mı? Senin için çok önemli bir görevim var, Muffin!”

Muffin hemen ayağa fırladı. Görevlere bayılırdı ve bu, Doli’ye aslında ne kadar sorumluluk sahibi bir garson olduğunu ve Kafe Ayışığı için her şeyi yapacağını kanıtlamak adına mükemmel bir fırsattı.

“Ne yapmam gerekiyor, Doli?” dedi heyecanlı heyecanlı etrafına bakınarak. “Şu kocaman gazoz fiçisini senin için taşımamı ister misin? Ya da tuvaletleri temizlememi? Yoksa sana sekiz kilo soğan doğramamı mı tercih edersin? Söyler misin, bana vermek istediğin görev nedir?”

Doli içini çekti. Muffin konuşmayı seviyordu, yapacak bir şey yoktu. En iyisi onun susmasını beklemektir...

Muffin nihayet kafede yapılacak işleri sayıp dökme-
yi bitirdiğinde, Doli gözlerini kırptırdı ve “Sana söyle-
dim” dedi. “Sonbahar demek bal kabağı demek, Muffin.
Ve sonbahar kapıda! Sonbahar geldiğinde neler olduğunu
bilirsin, değil mi?” Sesini kalınlaştırdı: “Bütün kafeler bal
kabaklarıyla dekore edilir, Muffin!” diye bağırdı. “Ve sen-
den bugün yapmanı istediğim şey...”

“Ah, ne istediğini biliyorum!” diye haykırdı Muffin, el-
lerini sevinçle havaya kaldırarak. “Kasabanın dışındaki bal
kabağı tarlasına gidip masaların üzerine birer tane koy-
mak için minyatür bal kabakları satın almamı istiyorsun!”

Doli gözlerini devirdi ve başını iki yana salladı. “Hayır,
şapşal!” dedi. “Senden istediğim şey, kasabanın dışında-
ki bal kabağı tarlasına gidip masaların üzerine birer tane
koymak için minyatür...” derken durdu ve Muffin’in doğ-
ru tahmin etmiş olduğunun farkına vardı. “Ah, evet, her
neyse!” diye homurdandı. “Madem ne yapman gerektiğini
biliyorsun, neden hâlâ buradasın?”

Derken kapı açıldı ve içeriye timsah Karlos girdi. Kar-
los hava durumunda bir buçuk derecelik bir düşüş fark
etmiş ve üzerine en kalın kazağını giymişti. “Sonbahar
kapıda!” dedi içeriye girip yazar kasanın başındaki yerine
yerleşirken. “Ve sonbahar demek...”

“Bal kabağı demek!” diye bağırdı Muffin. Sonra da dö-
nüp Doli’ye göz kırptı.

Bizon Doli ise bir an için, geç kaldığından dolayı Karlos'u azarlamakla avokado püresi yapmak üzere mutfağa gitmek arasında bocaladı. Sonunda omuz silkti ve "Evet, havalar soğuyor..." diye homurdandı. "O kalın kazağı giymekle iyi etmişsin, Karlos!"

"Tedbirli olmaktan zarar gelmez!" diye karşılık verdi Karlos. Sonra gözlerini kıstı ve Muffin'e baktı. "Sen neden hâlâ üniformanı giymedin, Muffin? Saat dokuzu yedi geçiyor!" diye mırıldandı.

Muffin'in gözleri parladı. "Üniformamı giymedim çünkü bir görevim var!" diye haykırdı. "Aşırı derecede sorumluluk sahibi olduğum için Doli bana bir görev verdi. Görevim ne biliyor musun, Karlos?"

"Bildiğim söylenemez" dedi Karlos.

"Kasabanın dışındaki bal kabağı tarlasına gidip masaların üzerine birer tane koymak için minyatür bal kabakları satın alacağım!" diye bağırdı Muffin. "Ne harika, değil mi?"

"Çok" dedi Karlos, ona bakmadan. "Çok harika, Muffin."

"Neyse" dedi Muffin, kendisine dik dik bakmakta olan Doli'nin uzattığı araba anahtarıyla parayı kaparak. "Bir an önce gitsem iyi olur. Görüşürüz, çocuklar!"

Ama kimse Muffin'e karşılık vermedi.

Muffin, Doli'nin aşırı derecede külüstür arabasına atlayarak bal kabağı tarlasının yolunu tuttu. Burası kasa-

banın hemen dışında yer alan, boy boy bal kabaklarının satıldığı sevimli bir tarlaydı.

“Merhaba, küçük dostum Muffin!” dedi tarlanın sahibi ihtiyar keçi Pako, külüstür arabadan inen tombul Muffin’in neredeyse yuvarlanarak kendisine doğru geldiğini görünce. “Canın kabak tatlısı mı çekti, yoksa o aksi patronun küçük kafesini nihayet biraz dekore etmeye mi karar verdi?”

“Şey...” diye kafasını kaşdı Muffin. “Merhaba, Pako. Benim görevim, tam on bir adet minyatür bal kabağı satın almak! Onları seçmemde bana yardım eder misin?”

Pako başını salladı. “Hayhay!” diye bağırdı ve eline minicik bir bal kabağı aldı. “Bak, ne kadar sevimli, öyle değil mi?” Derken durdu ve minyatür bal kabağını yerine bıraktı. Sonra da bizim pandaya döndü ve sakalını ovuşturmaya başladı.

“Düşünüyorum da...” dedi ihtiyar keçi.

“Ben de düşünmeyi severim!” diye karşılık verdi Muffin. “Düşünmek harikadır!”

“Acaba...” dedi Pako. “Acaba on bir tane minik bal kabağı almandansa, tek bir büyük bal kabağı satın alsan nasıl olur, eski dostum Muffin?”

“Bilmem ki!” dedi Muffin.

“Ah, evet evet, kesinlikle böyle yapmalısın!” dedi Pako. “Böylesi daha ucuza gelir, hem de daha pratik. Bu senin iyiliğin için, Muffin! Doli seninle gurur duyacak, görürsün!”